

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
 mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
 a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
 și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
 Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
 Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 13 Februarie st. v.

Dacă se va fi adevărit scirea dată de
 șiarele din București, alaltăieri, Marți, dl
 Mihail Cogălniceanu a desvoltat, în sfârșit,
 interpelațiunea de mult anunțată în ce-
 stiunea expulșării din România a celor șese
 frați ai noștri.

Interpelațiunea aceasta a fost anun-
 țată încă atunci, când dl I. Brătianu,
 răspundând la nisce obiecțiuni făcute de
 dl C. Boierescu, a șis, că expulșarea s'a
 făcut între altele și pentru-ca guvernul
 ungar să înceteze cu persecuțiunile pornite
 contra Românilor din Ardeal. De aceea
 intervenirea d-lui M. Cogălniceanu nu
 putea să ne supere.

„Căci, — diceam noi, — dl M. Co-
 gălniceanu e un om, care scie ce face“.

În România, ca pretutindenea, sunt
 oameni, care nu se prea uită impregiurul
 lor, ci, mai ales aflându-se în opozițiune,
 profită de ori-și-ce ocaziune spre a-i crea
 greutăți guvernului și spre a-l discredită.
 Astfel și în cestiunea expulșărilor au făcut
 sgomot și mulți oameni, cărora prea puțin
 le pasă de expulsați, prea puțin le pasă
 de noi, ba nu le-ar păre rău, dacă s'ar
 crea o lege, ca „Ungureni“ să nu
 poată fi în România decât rânduși și sala-
 hori. Dacă vre-unul din acestia ar fi făcut
 interpelațiunea, am fi avut cuvinte de a
 ne îngrijea.

Dl Mihail Cogălniceanu e însă unul
 dintre cei mai distinși oameni politici ai
 României, unul dintre creatorii epocii, în
 care trăim, om cu vederi largi, cu mult
 tact politic și totdeauna bine informat
 despre situațiune, dar' mai presus de toate
 unul dintre puținii oameni politici, care
 se interesează de noi, cunoaște greutățile cu
 care ne luptăm și scie de ce suntem și
 de ce nu suntem capabili. Omul acesta,
 deși unul dintre cei mai hotărâți adver-
 sari ai actualului guvern, nu poate să facă
 o interpelațiune la timp inoportun, nici să
 profite de nevoile noastre, ca să combată
 guvernul.

Și în adevăr dl M. Cogălniceanu a
 amânat desvoltarea interpelațiunii ce anun-
 țase, ba a declarat chiar, că nu a făcut
 această interpelațiune ca adversar al gu-

vernului, ci ca Român și om cu vederi
 umanitare.

Dacă dar' interpelațiunea a fost alaltă-
 ieri desvoltată, atunci dl M. Cogălniceanu
 va fi sciind, pentru-ce n'a mai amânat
 desvoltarea ei, ori pentru-ce n'a renunțat
 chiar la dreptul de a o face.

Astfel, mai ales în fața situațiunii
 actuale, interpelațiunea d-lui Michail Cogă-
 lniceanu e de o importanță foarte mare și
 autorii proclamațiunii „irredentei“ pot în
 adevăr să fie uimiți de „succesul“, pe care
 l-au avut.

Căci proclamațiunea emisă de dînșii
 a devenit încetul cu încetul un factor
 oare-care în combinațiunile diplomatice, și
 pe când în camera României de sigur se
 va fi constatând, că nu există între Ro-
 mâni un curent „irredentist“, oficiosul
 „Pester Lloyd“ se încearcă din nou a
 spăria lumea cu „irredentistii“ români.

Dl Ugroun a stăruit, precum scim, în
 dietă, ca monarchia să facă o politică ma-
 ghiară, adică să-i câștige marei națiuni
 maghiare aliați între micile popoare din
 Orient.

Oficiosul îl ia în ris pe dl Ugroun
 și-i vorbește despre o „poliță asupra
 României irredente“.

Am dorî acum să ne mai spună
 „Pester Lloyd“, cine girează polița
 aceasta și cine are s'o excompteze.

Nu cumva Austria? Nu cumva Ger-
 mania ori Rusia, aliații monarchiei noastre?

„Pester Lloyd“, deși organ ofi-
 cios al guvernului, vorbește despre noi,
 ca-și-când noi înșine nici n'am fi pe lumea
 aceasta, decât pentru-ca alții să hotărască
 soarta noastră fără de a ne mai întreba
 și pe noi.

Așa au creșut Maghiarii, că vor pute
 să facă, dar' mai curând ori mai târziu
 se vor convinge și ei, dacă nu s'au con-
 vins până acum, că aceasta nu se poate
 și că suntem și noi oameni, care sciu ce
 vreau și nu se abat dela hotărîrea lor.

Dar' suntem mai presus de toate Ro-
 mâni, și politiciii dela „Pester Lloyd“
 n'au decât să se uite preste Carpați și
 să-și dee seamă despre atitudinea noastră,
 a celor de dincoace de Carpați, în timpul

celor din urmă patruzeci de ani, pentru-ca
 să înțeleagă, că Românii sunt oameni chib-
 zuiți, care nu se avântă, nu se pripesc,
 nu se expun decât atunci, când nu mai
 au încotro.

Maghiarii au detronat dinastia de
 Habsburg-Lotharingia la 1848, eară noi
 nu ne-am unit cu dînșii, pentru-că oameni
 cuminte fiind aveam încredere în această
 dinastie și sciam, că o împărăție, în fruntea
 căreia se află această dinastie, nu se răs-
 toarnă nici prin un vot unanim, nici prin
 o revoluțiune, nici printr'un războiu.

Avem și astăzi încredere în această
 dinastie, suntem și astăzi convinși, că im-
 perul habsburgic nu se poate resturna
 numai așa, cu o „poliță asupra României
 irredente“. De aceea ne accentuăm ne-
 mulțumirea față cu actuala stare de lu-
 cruri, o vom accentua din zi în zi mai
 mult, dar' ținem a ne distinge prin ali-
 pirea noastră către Tron și prin aderarea
 noastră la monarchie, ținem a fi un ele-
 ment de ordine, pentru-ca să nu-i creăm
 și noi greutăți Coroanei, care nu poate
 nici ea să fie încântată de actuala stare
 de lucruri.

Noi nu suntem nici Sârbi, ca să facem
 încercări cu „Omladine“, nici Croați, ca
 să ne încântăm de oameni ca Starcevic,
 nici Maghiari, ca să ne risipim puterile în
 opintiri zadarnice, ci oameni, care au am-
 bițiunea de a nu face prostii, prin care
 servesc cauza adversarilor sei.

Dl Gavril Ugroun ne vorbea mai
 alaltă-ieri despre unirea țărilor românesce
 și despre înființarea statului român.

Când s'au unit țările române? când
 s'a înființat statul român?

Atunci, când imperul otoman se res-
 turna el de el și când înființarea unui
 stat român era un interes european, un
 lucru ce trebuia neapărat să se facă și se
 putea face, fără-ca să se producă o sgu-
 duire în societatea europeană.

Îi întrebăm pe politiciii dela „Pester
 Lloyd“, dacă nu cumva sunt de părere,
 că imperul habsburgic e ajuns la starea,
 în care se afla imperul otoman, când s'au
 unit țările române, pentru-ca noi, Românii
 din țările coroanei ungare, așa prudenți

precum suntem, să credem, că nu ne mai
 rămâne altă scăpare decât unirea cu frații
 noștri de preste Carpați.

Că-l slăbesc Maghiarii, aceasta o
 vedem și noi, dar' suntem tari în cre-
 dință, că nu îl vor pute aduce la starea
 imperului otoman nici prin administrați-
 unea lor, nici accentuând mereu conflictele
 dintre cele două părți și dintre deosebi-
 tele popoare ale monarchiei, nici chiar
 prin crearea unei armate naționale ma-
 ghiare. Căci a ținut Casa de Austria să-și
 creeze un razim puternic în iubirea po-
 poarelor ce constituiesc monarchia.

Și de aceea Maghiarii își fac ilusiuni
 deșerte.

N'avem noi Românii să le dăm sa-
 tisfăcțiunea de a ne face de râsul lumii,
 punându-ne în conflict cu monarchia, care
 este razimul firesc al întregului popor
 român și care atât de mult ne-a ajutat
 să ajungem la stadiul de cultură, în care
 ne aflăm.

O legiune maghiară în Sârbia.

„Diplomația“ maghiară, nu se mai
 poate tăgădui, a mai înregistrat un nou
 fiasco, putem dice strălucit.

Nu se scie dacă sabia de onoare a
 lui Kerim pașa este deja plătită. La toată
 întâmplarea membrii din deputațiunea ma-
 ghiară, însărcinată cu inmanuarea sabiei
 nu vor fi murit toți. Nu se vor fi șters
 din memorie încă nici elogiurile, care se
 vor fi declamat înaintea sdrobotorului Sâr-
 bilor cu ocaziunea acea memorabilă. Și
 totuși ce deosebire între oare-când și între
 acum!

Maghiarii, cari înainte cu opt, nouă
 ani erau entusiasmați pentru „frații“ lor,
 pentru Turci, cari începuseră a înlocui
 pelerile cu fesuri, și părea că sînt gaia,
 de dragul „fraților“ lor, și Mahomedani să
 se facă, astăzi să-și vedă înrolându-se într'o
 legiune sârbească!

Așa e, că mult este aceasta?

Dar', pentru noi e lucru cu mirare,
 pentru noi, care la 1809, ca și la 1848—49,
 ca și la 1859, ca și la 1866, și 1878, și
 1886, am fost neclățiți în credință, când
 auzim și când ni se dă privilegiu să cetim
 metamorfoze, ca cele ale concetățenilor ma-
 ghiari. Cu totul altfel trebuie să privesc ei
 lucrul. În materie de conștiință și conse-

Foia „Tribunei“.

Dama de companie.

— *Novelă de Grindl.* —

Tradusă de **Petronella Cornea n. Misiu.**

(Urmare și fine.)

Altă zi de dimineața Magda a fost cea din-
 tăiu în salon.

Contesa veni condusă de Iosif la dejun.

„Noi vom merge la mormântul soțului meu“,
 — îi dîse ea Magdei, — „d-ta îți petrece timpul
 cum vei scl.“

Ea nu mai dîse apoi nimic; contele era și
 el foarte tăcut.

Magda credea că amintirile de ziua ono-
 mastică a mortului, întristează pe muma și fiu,
 și de aceea tăcu și ea, și își puse de gând că,
 după-ce va fi plecat contesa, va merge în cină
 la bētrāna Ana.

Propusul ei se nimici prin o vizită a Gi-
 zelei, care intră cu cuvintele:

„Am venit, căci am multe de a-ți comunica,
 sciind că contesa în tot anul serbează ziua aceasta,
 mergend la mormint.“

Magda ascunse, pe cât putea, mirarea ei
 asupra celor auzite dela Gizela; ea se încredin-

țase, că contele a auzit toată conversațiunea, pe
 care o avuse ziua trecută cu muma lui, și de
 aceea se apropiă de Gizela.

Seara trecută el îi arătase destul de clar,
 că-și dă toată silința să recâștige stima ei, apoi
 toată purtarea lui de a seară, nu trebuia oare
 să-i pară ca-și-când ar începe contele să-i arete
 o simțire serioasă? Dar' venindu-i idea aceasta,
 se și muștră numai decât pentru nebunia ei, și-și
 dete silința de a nu se mai gândi la alta, decât
 să asculte vorbele Gizelei, care spunea mereu
 înainte, până-ce nu-și aduse aminte, că trebuie să
 meargă, dacă nu vrea ca contesa să o surprindă.

Era chiar timpul suprem să dispară; căci
 preste câteva minute contele stetea înaintea
 Magdei.

„D-șoară Magdo“, — începî el de tot se-
 rios, — „eu am rugat pe muma mea să-mi per-
 mită a schimba câteva vorbe cu d-ta. Ceea-ce
 s'a întemplat între noi, apasă necurmat sufletul
 meu. Voiesci a primi dela mine o satisfacțiune?“

„Nu“, — răspunse ea hotărît.

„Fără-ca să scii măcar, ce voiesc a-ți pro-
 pune?“

„Dle conte, nu mai atinge ceea-ce e deja
 șters din memoria mea, și îmi dă voie să-ți spun
 ceva. Satisfacțiune ar fi pentru mine, dacă a-i
 împlini o rugare a mea.“

„Pentru cine? E deja împlinită!“

„În adevăr?! Îmi pare bine! Atunci schim-
 bă-ți hotărîrea, de care i-ai făcut împărtășire Gi-
 zelei. Nu mai părăsi pe muma d-tale“.

„D-șoara de Zobel a uitat se vede, că am
 adaus, că îi rămân d-ta mumei mele, ear' ambii
 nu putem rămâne!“

„Magda nu cuprinse înțelesul cuvintelor:
 „D-ta și eu?“

„D-ta și eu!“ — repetă el. — „Aceasta ar
 fi cu puțință numai, dacă d-ta ai primi satisfac-
 ționea ce am voit să-ți propun: mîna mea!“

„D-le conte!“ — grăi Magda tresărind în
 tot corpul.

Acum se deschise ușa și intră contesa.

„Nu întreba“, — îi dîse Iosif cu glasul
 înăbușit, — „eu vîd cum gîndesce ea!“

„Magda era aproape de leșinare; ochii ei
 se închiseră fără de voie, în vreme-ce contesa o
 îmbrățișă și îi strigă: „Magdo!“

„Lasă-o, mamă“, — dîse Iosif, — „eu am
 fost un nebun!“ Apoi el eși repede.

După un pătrar de oară contesa îl căută
 în chilia ei. El scria la meară, și nu observă
 intrarea ei, până-ce ea nu îi atinse umărul.

„Iosife!“

El își ridică fruntea: „Scumpa mea mamă!“

„Cui îi scrii?“

„Magdei“.

„Ce?“

„Tu nu se poate să o perdi! Cetesce; ea
 de sigur va rămâne, dacă va afla, că eu plec“.

Muma lui rămase liniștită.

„Pune peana jos; eu vîd în pe amîndoi;
 Magda va fi a ta“.

Fața lui nu se înșenină, din contră se în-
 tuneacă și mai tare.

„Tu ai înduplecat-o!“

Contesa răspunse: „Multe vorbe i-am
 iertat, i-le iert și pe aceste“.

Acum se anină toată ființa lui: „Din li-
 bera ei voie? Mamă!“

„Cățiva creșari i-au câștigat inima ei, fără-
 ca să fi știut tu însuși“.

„Cum s'o înțeleg aceasta?“

„Întreabă-o tu însuși, vină în salon!“

Iosif uită forme și considerațiuni; el se
 repeși înainte, lăsând pe muma-sa înderēt. Magda
 stetea la fereastră și se uita la cer. I-se părea,
 că vede acolo ochii tatălui ei.

„Magdo! Magdo!“ — strigă Iosif, deștep-
 tându-o din visuri.

Dar' în repeșiunea lui către fereastră fu
 împedecat de cameriera, care anunță pe baro-
 nesa Zobel.

Într'aceste se întoarse și contesa, care îi
 făcea semn fiului ei să nu refuse.

„O rugăm“, dîse ea.

cuentă se vede că ei au cu mult mai puțini scrupuli decât noi Români. Altfel nu am fi în stare să ne explicăm fenomenele dela anii 1848 și 1849, când veniseră în conflict cu Tronul și cu Coroana; dela 1859, când fii de ai lor se luptau cu ai noștri, ceia în șirurile Garibaldianilor și legiunilor străine, cestia în șirurile armatei patriotice; dela 1866, când fiii compatrioților maghiari au sporit legiunea lui Klapka, pentru a pute da năvală asupra patriei proprii și a-i cauza acesteia perplexități.

Ceea-ce dealtmîntrelea nu e obiceiul po-trivit cu caracterul lărmuitor al compatrioților maghiari, legiunea maghiară în Sârbia s'a organizat în tăcere. S'au înțeleptit compatrioții, se vede, din lecțiunea ce li-o dase presa europeană când cu „Eljen“-urile din delegațiune pentru declararea războiului din partea Sârbiei.

Cum a fost, cum n'a fost, destul că întreprinderea cea nouă maghiară n'a putut rămâne ascunsă. Presa europeană a dat-o de gol și guvernul unguresc s'a grăbit a interzice în regatul unguresc înrolarea pentru dînsa.

Importanța fenomenului acestuia nu se termină cu atîta. Și interzisă înrolarea pentru legiunea sârbescă în regatul Ungariei și anulată cu totul ființa legiunii pentru noi trebuie să-și aibă și mai departe importanța sa.

Este o coincidență de tot curioasă înființarea legiunii în fața altor evenimente. Abstracțiune făcînd dela împregiurarea atînsă, că învoalvă o schimbare radicală de tot a simpatilor din trecutul mai recent, ea se întâlnește în același timp cu ședința din casina magnatilor în Budapesta, de care de unădile se făcîu amintire în coloanele diarului nostru, și cu accentuarea politicii maghiare din partea deputatului Ugron. Cu alte cuvinte legiunea începe, ca o ilustrațiune, în cadrul născuței compatrioților de a sparge găoacea monarhiei, ca ei să devină puil cu menițiunea de a merge în fruntea popoarelor din Sud-Ostul european.

Însă dela născuță până la putință este o distanță, care ochi bine deprinși trebuie să fie, să o scie calcula cu siguranță. Și tocmai în calculul acesta, compatrioții noștri s'au înșelat de atîtea ori în restimpul relativ scurt, abia de patru decenii.

Nici de astădată nu par a fi mai norocoși compatrioții maghiari. Testimoniul cel mai pozitiv în privința aceasta ni l'a dat ministrul-president Tisza cu cercularul către prefectii sei, prin care opresce înrolarea și colectele în favorul legiunii. Vrînd-nevrînd, compatrioții maghiari vor trebui să se acomodeze în privința politicii externe unei politici a monarhiei austro-unguresci.

Sînt împregiurări foarte ponderoase, care pretind lăsarea la o parte a născuțelor particulare maghiare. Este alternativa de a rămîne monarhia austro-ungară în tovărășia altor monarhii, sau a se isola pentru de a se răzima numai pe umerii compatrioților maghiari?

Bărbații de stat dela Viena însă nu ar mai fi bărbați de stat, când s'ar lăsa, ca compatrioții maghiari să scoată monarhia austro-ungurescă din tovărășia altor monarhii puternice, cu vot definitiv în areopagul european.

Revistă politică.

Sibiu, 13 Februarie st. v.

Dieta ungară a ținut alaltăieri o ședință scurtă, în care înainte de toate s'a primit în a treia cetire proiectul de lege asupra bugetului și apoi înarticulară convențiunii încheiate cu Siam-ul în privința comerțului cu spirtoase și în privința actelor Congo-ane. Mai departe s'au discutat numai afaceri de imunitate.

Proiectul de lege austro-ungar privitor la gloate a produs mult sînge rău în străinătate și îndeosebi în Rusia. Din Petersburg se depeșează, că comunicările diarelor vieneze despre legea de gloate a surprins cu atît mai mult, cu cît telegraful n'a împărțit pînă acum nimic despre aceasta. Diarele rusesci recapitulează rapoartele politice, cu care conchide importanta reformă în Austria și fac concludiuni foarte posomorîte în ceea-ce privește cel mai apropiat viitor. „Petersburgskii Wiedomosti“ vede în realizarea proiectului o amenințare a păcii europene cu mult mai mare, decum ar fi o înșeși mobilizare. Pot dice ce vor amicii păcii din Viena și Pesta, măsuri, precum e și oprirea exportului de cai din Bosnia și reorganizarea gloatelor nu sînt de loc simptome de încredere și nu îndreptătesc a spera, că criza politică se va rezolva în mod pacinic și că primăvara va aduce cu sine pace și armonie.

În ședința conferenței de pace dela 22 a l. c. a prezentat delegatul sârb Miiatovici propunerile sârbesci. Madij-Pașa și Gešov au pretins, ca acele să se predee guvernelor lor în scopul unei stabiliri a proiectelor definitive. Se dice, că în urma prezentării propunerilor sârbesci situațiunea a devenit mai favoritoare și pacea se ține de asigurată.

De altă parte „Tageblatt“ din Berlin primesc din Petersburg copia unei scrisori dela 16 Noemvrie a secretarului legațiunii austriace din Sofia către regele Milan, scrisoarea prinsă de Bulgari, în care regele e îndemnat să înainteze direct spre Sofia până nu sosesc trupele rumeliote. „Tageblatt“ observă, că încordarea a început din nou între Viena și Petersburg.

În ședința Reichstagului german dela 17 Febr., principele Bismarck a suferit un eșec, deoarece ce s'a primit propunerea socialștilor de a se da diurne deputaților. Numai conservatorii și liberalii naționali au votat contra propunerii. Cu ocaziunea discuțiunii, socialistul Hasenclever a ținut, că observațiunea d-lui Bismarck cumcă socialistii primesc diurne dela partida lor, este tot atît de nedreaptă, ca și când ar dice cineva lui Bismarck, că dînsul s'a vîndut, fiindcă a primit dotațiuni și întreține relațiuni cu baronii de bursă.

Acum de curînd a apărut o broșură cu titlul: „Lettre ouverte de un Polonais au Prince de Bismarck“. Această broșură, împărțită în sferele înalte ale Berlinului din partea unor cercuri poloneze, conține o mulțime de atacuri contra lui Bismarck și contra politicii lui și se adresează către principele moștenitor al Germaniei în următorul mod:

„Noi cerem foarte puțin. Altea Sa imperială, principele moștenitor n'a făcut încă nimic pentru noi; l'am vîdut pe la noi numai în fugă și în timpul cel scurt, care l'a petrecut între noi, ne-a dovedit curtenitoarea amabilitate a unui suveran. Ne-a lăsat o impresiune foarte plăcută; în nobila lui față nu se vedea nici o urmă de ură sau dispreț, astfel că mulți dintre noi au regretat, că n'au cerut permisiunea de a se apropia de Augusta lui persoană. Dacă se va mai îndura vr'o dată să vină și să vadă țeara noastră, nu-i vor lipsi de sigur dovețile de simpatie respectuoasă și cît de ușor va fi atunci, de a preface aceste doveți în entusiasm“.

Cestiuni bisericesci.

(Urmare din n-rul 34.)

Un post-script.

Recunosc și mărturisesc eu însumi, că prin această lungă plîngere a mea am prea ostent binevoitoarea atențiune, ba poate am abusat chiar și de multa indulgență a stimabililor cetitori; dar fiindcă mi-am propus, a nu mă mai demite la ulterioare relevațiuni în cestiunea aceasta pur personală — *blojească* — a mea, cîtă vreme voi mai fi osîndit a sta aici, în privirea și vederea publicului sibiian român și neromân, ca funcționar bisericesc, și încă metropolitano „*demis*“ — rog pe onorabila redacțiune: să binevoască a-mi permite încă numai un mic, — pentru nemernicia mea foarte semnificativ — adaus.

În marea mea supărare, — nu pe Excelența, ci pe Magnificența Sa, — m'am plîns asupra acestei pacosti a mea și pe cale privată unora dintre cei mai de frunte membri extranei, ai consistorului metropolitan, anume către aceia, pe care în lungul restimp al funcționării mele — și în Arad și aici în Sibiu — îi cunoseam de bărbați, conduși în născuțele lor de interes public pururea numai și numai de nefalsificatul și netăgăduitul adevăr faptic; bărbați — în cestiuni bisericesci și naționale — nepreocupați de parțialitate pasionată, nici în favoarea unora, — fie aceia oricît de mari Excelențe și Magnificențe — nici în defavoarea și nedespărțirea altora, — fie ei deasemene oricît de „*bloji*“ nemernici pigmei, — către bărbați, cari — cel puțin cum își dădeau aerul — manifestându-se de oameni independenți stăruiau cu totdeadinsul nu numai să se încugiure conflictele personale, discordiile și dușmăniile, ci să le și impedece, ba să le curme cu totul!

Unii m'au și învrednicit de binevoitorul și grabnicul lor răspuns compătitor, dar și consolator, pentru care îndată le-am și mulțumit.

Nu mă sfîșc a le spune aici și stimabililor cetitori ai „*Tribunei*“ sfatul ce binevoiră a mi-l da dîșii.

„Unul“ după-ce me dojenesc, că am ofensat în mod necuviincios pe Excelența și mai virtos pe Magnificența Sa, — mă sfătuieste: „Nu-ți rămîne alta, decât să te rogi frumos, cum scii d-ta, de iertare, ca să-ți

recapeți postul, decum va n'ai altul mai bun etc. etc“.

„Altul“, — făcîndu-mi imputare: că în pregnantă mea perplexitate — l'am molestat rugîndu-l pentru o mijlocire oarecare de natură, — ce e drept, — cam delicată și anevoie de realizat în zilele calamităților și neajunsurilor noastre deobște, după-ce îmi spune: „Recunosc că este adevărat ceea-ce îmi scrii, că adevărat singur ți-ai făcut-o“, — mă conso-lează astfel:

„Mă doare inima când vîd, că un bărbat în vîrsta d-tale după servicii așa de îndelungate, a ajuns a fi pus pe stradă“ — și mai altele încă, care nu mi-se cuvine a le expune aici.

Din partea unuia, odinioară cel mai recunoscător, binefăcător și generos al meu, — pentru cele mai bune și folositoare servicii, de acuișițiuni prestate chiar acum 20 de ani, în folosul cauzei, pe care o servesc — fiindu-mi periclitată și viața, — apoi tot așa stăruind și în anul 1873 cu privilegiul despărțirii ierarhice a credincioșilor români de prin comunele mestecate cu corelegionarii Sârbi, durere n'am fost învrednicit pînă astăzi a primi răspunsul dorit, nici baremi negativ, dar cel puțin mîngăitor, cum mă credeam îndreptățit a-l aștepta dela dînsul, care înainte cu 12 ani fusese cu mult mai jignit în simțul și meritele lui, — precum ni-o povestiseră cele „*trei cruciulițe*“ din nrul 85 al „*Luminătorului*“, dela anul 1883, când cu istoria marilor și minunatelor lucruri, sevrîșite la alegerea de Archiepiscop și Metropolit, ce o zădărnicesc *cinismul* și fariseismul oamenilor din aceea lume ticăloasă!!

M'am mîngăiat cu șa Neamțului naibei: „Mohr, hast deine Schuldigkeit gethan, du kannst gehen!“, încotro te vor conduce vederile, te va lumina mintea și în cazul extrem te va silî nevoia.

Și decumva voi fi așa de netrebnic, încât nimeni să nu mă mai poată folosi, de alt cevași lucru mai comod obicînit pînă acuma la Metropolie, cîte zile amare îmi vor fi date să mai trăiesc, voi urma binevoitorului sfat ce mi-l dădea Magnificența Sa, chiar acum de ce ani în Arad, când tocmai așa o pășisem și earăși tot numai de după capriciile dînsului, rămas fără existență, ca adevărat mai bine să-ți cumpăr un firez și să taiu lemne, căștigîndu-mi pînea de toate zilele, decât să mă mai comănăcesc și cuceresc, să mă tîrîu pe la picioarele acelora, cărora le-am fost bun, numai pînă când m'au putut folosi, ear' „ne mai putîndu-mă folosi, au avut atîta „*tîrie sufletească*“ (!), ca să-ți dea cu piciorul tîman ca la un „*bloj*“ netrebnic.

Nu voi ajunge doară — mă va feri bunul Dîeu — să tai lemne, nici în curtea metropolitană, nici în palatul boierilor dela „*Albina*“, ci — în cazul cel mai extrem, Magnificența Sa deodată se va pomeni cu „*blojul*“ purtînd firezul pe spate și toporul pe brațe în palatul ilustrilor domni Mocionesci în capitala țerii, — unde își are conacul permanent — îmbiîndu-i-se să-ți taie și lui lemne!

Ear' când nici așa nu va pute trăi „*blojul*“ — decât să-și facă topenie! ca mulți alții odinioară preamăriți pînă la moarte, — când îl vor părăsi și puterile trupesci încă vînjoase, care chiar d-lui îi rămăseră nesdruncinate și neinfectate: atunci „*blojul*“ își va lua bățul împistrit și por-

Pelăria baronesei stetea strîmb pe cap; toate trăsăturile ei arătau iritațiune și confuziune.

„Amică!“ strigă ea fără de respirare, — „eu trebuie să vorbesc numai decît cu d-ta — singură“.

„Buna mea“, — o întimpină contesa, „liniștesc-te; noi scim deja tot ceea-ce ai să ne spui“.

Baronesa rămase uimită; ear' contesa continuă: „După un timp de precugetare vei veni și d-ta la convingerea, că nu am făcut bine de am voit să jucăm rolul providenței pentru copiii noștri. Simpatia nu se poate sili, dacă nu o dă natura. Iosif e despăgubit, și eu încă sînt, cu toate că prea mult iubesc pe Gizela, căci fiul meu voiesc a se logodi“.

Baronesa făcîu ochi mari: „Cu —“ „Da, cu Magda mea“, grăi contesa. „Mai am eu încă mintea întreagă?“ grăi baronesa, trecînd cu mîna peste frunte. „Gizela îmi spune că de multă silință și-a dat Magda s'o înduplece. D-șoară, d-ta iubesci pe contele și totuși ai fi fost gata să renunți pentru fîca mea?“

„Ei, amica mea, nu cumva aceasta te mișcă?“ — interveni iute contesa, aruncînd o privire asupra copiilor ei.

„Trebuie să-ți mărturisesc, că da“, — răspunse baronesa. „Un caracter demn de o contesă!“

Ea strînse mîna contesei: „Nu vreau să vă supăr mai departe“.

Nici nu o ruga nimeni să mai rămână, și contesa o petrecu afară.

Întorcîndu-se femeia fericită, vîdîu ceea-ce aștepta să vadă: pe nora ei în brațele fiului ei. Dar' ea auzi și șoaptele Magdei:

„Pentru Dîeu, nu!“

„Ce“, — scirici ea, „de ce să ne ferească Dumnezeu?“

„Ca eu să-ți depeșez mumei Magdei“, răspunse contele.

„Ea s'ar spăria și ar crede, că mi-s'a întemplat vre-o nenorocire“, — ținse Magda.

„Copiilor, eu propun ceva mai bun decît telegraful. Ne punem toți în tren și plecăm la Berlin; astfel ea va suporta mai ușor spaima, nu-i așa Magdo?“

Magda se aruncă la sînul contesei; aceasta îi era răspunsul.

Nici o oară nu mai trecu încă și se prezentă Gizela, fluturînd o batistă ca un drapel de triumf.

„Victoria! Nu ți-am spus eu, conte, că d-ta meriți o nevastă mai bună ca mine? La ea m'am gândit, dorințele mele cele mai tainice s'au împlinit“, încheiă ea cu emfază declamatoare. „Primiți binecuvîntarea mea!“

* * *

În locuința consilierului de stat în Berlin se auzi clopoțelul; apoi mai multe voci copilăresci strigară:

„Factorul, factorul postal!“

„Eu vreau să o deschid, Oscar, epistola dela Magda!“

„Ba eu, Luisa!“

„Dar' copiilor!“ — liniști un glas blînd cearta copiilor, — „mergeți dela ușă“.

Numai decît se făcî tăcere și mama copiilor descuiă intrarea.

„Ah! nu e factorul“, grăi Luisa cea mică, vîdînd pe domnul robust, care se arătă în prag. Contesa și Magda s'au înțeles să stee ascunse lîngă perete, ca să nu fie de loc observate. Contele salută și mîngăia copiii.

„Dar' totuși un curier dela Magda d-voastră, d-nă!“

Ea era plăcut surprinsă:

„D-ta d-nule? O te rog a întra“.

„Eu numai așa pot întra, dacă, afară de mine, mai primiți și două dame“.

Grăind aceste, el pîși la o parte, încât pe ușa eliberată veduă puțin în afară.

„Dîeule“, — strigă ea, — „nu e asta o viziune!“

„Mamă, scumpa mea mamă!“ — strigă Magda și se alipî la inima ei.

„Și aici, muma mea, contesa Götze“, — prezentă tînrul, — „loc copiilor, lăsați-ne în luntru“.

Frații Magdei stăteau pînă acum ca înlemniți, pînă-ce nu le grăi contele:

„Cum vă uitați la mine? poate-că nu vă plac? O să fiți prieteni buni connatului vostru?“

Muma Magdei era ca amețită de bucurie, și așa fu condusă de contesa și de Magda la un jeț.

„D-le conte!“ strigă ea surprinsă.

Iosif pîși mai aproape de ea:

„Da, spre a-ți cere învoirea, sîntem aici“.

Fratele cel mai mare al Magdei se reculese mai îngrabă:

„Sora, Magda!“ strigă și o înbrățișă.

Exemplul lui avu efect lipicios. Toți săriră la ea, o sărutară și o cuprinsă în brațe.

Contesa prinse mîna veduvei, care încă nu afla cuvinte —

„Și d-ta ai simțit durerea veduvei, și ești cu toate aceste foarte bogată?“ — Ea arăta la grupa din mijlocul camerei.

Contele Iosif se plecă la ambele femei:

„Eu am vîdut multe în călătoriile mele, dar' nicăiri ceva mai frumos ca spiritul iubirii, ce locuesce în inima familiilor germane.“

„Îmi dau cuvîntul meu, că vreau să o păstrez în casa mea“.

Și nu preste mult, se aliară două inimi nobile înaintea altarului.

nind pe cale spre o „Măndăstire“ pravoslavnică, — ale cărei uși cuvioși Părinți călugări doară nu le vor închide nici cu lăcături mari, nici înțepeni cu drugi de fier, deși nu este smerit călugăr — monach, — se va ruga frumos, cu cernic, ca să-i dea înținare și adăpost, fie măcar, — să nu-l pună a scrie la „Istoria bisericească“ — să-l pună la lucru și muncă cât de grea, chiar scoțând buciurii și copacii din viile lor.

Mergând mai deunăci în biroul onorabilei redacțiuni a „Tribunei“, ca să-mi dau această plângere, dl redactor — în absența dlui director mă întâmpină cu observarea: „Vai dle, dta parcă n-o să mai sfârșesci cu secături de „personalități“, pentru cari vezi că se supără mulți și nu pricep cum dta isbesci acum mai tare și deodată chiar în dl Babeș! Lasă-ne în pace, căci vezi mai având lipsă de dsa!“ Adevărat, că așa este, — îi reflectai eu — și regret prea mult, că este așa; însă, pentru numele lui Ddeu, vîntreb și lasă să judece cetitorii neprecupați: Cine a provocat și le-a tras ca de pînă afurisitele de „personalități“, nu de ieri alături, ci decănd diaristica noastră și-a început lupta? — cam de pe la 1860 cu „Concordia“, apoi tot așa începînd „Albina“ dela 1866 cu „Federațiunea“ și continuînd ea până în zilele noastre. Nu mai pomenești, de „Patria“ pe care o înlocuiesc „Telegraphul român“ de vre-o trei ani încoace.

Da, afurisitele de „personalități“ mult au contribuit în trecut și contribuie și astăzi la jignirea cu totdeadinsul și compromiterea cauzelor mari și celor mai vitale interese naționale-publice, asta o știe și condamnă toată lumea.

Ei dar, rogu-vă, cine au fost pururea și sînt și acum aceia, care nici cînd, decăteori discutau vre-o cestiune de interes public prin coloanele diarelor noastre, să nu se fi lăsat răpiți de volbura „personalităților“, fie din ambițiune ori interese mărșave, tot numai personale! Eu amăritul „bloj“ de mine de sigur nu, și chiar acum din acest fatal și nefericit incident regretabil personal al meu absolut nu.

Luați în mână memorabili numeri ai „Albinei“ de format mare, din anii 1868—1874, și pe cei de format micuț de pe la 1876 încoace, până la „Luminătorul“ din ziua de astăzi, puneți-l alături cu cei ai „Gazetei“ de pe atunci, ba chiar și cu ai modestei foite a tineretului din Arad și Lumină Spernța, și vă veți convinge ba chiar uimiți cine și ce fel de bărbăți erau aceia, cari conduși de „personalități“ se măncau polemizînd, și terfelind coloanele acelor diare mari și mici.

(Va urma.)

Cronică.

Ilustritatea Sa dl baron Urs de Mărgineni, al cărui interes sincer față de prosperarea neamului nostru în general, precum și în calitate de president al comitetului administrativ cu reședința în Sibiu al scoalelor grănițeresci în special față cu aceste scoale grănițeresci recunoscut ca cele dintău scoale de această clasă din patria noastră, a ordonat învățătorilor grănițeresci dela scoalele grănițeresci din comitatul Hunedoarei, ca să iee instrucție în apicultură dela învățătorul Deganu din Deva. Prelungă că voiesce, ca învățătorul român să fie de model nu numai în instrucția de carte, ci și în instrucția practică a vieții, Ilustritatea Sa voiesce, ca băiatul român trecut prin scoale să nu se razime numai pe salarul sau de funcționar, și în cazul din cestiune — numai pe modesta leafă de învățător român, ci să se silească a câștiga și însuși, mai ales că exemplul învățătorului român va servi de scoală economică și pentru popor.

Donă cercetări disciplinare. Diarele clujene aduc două cronice sub titlul „Bánffy Dezső“, în care ni se spune, că notarul din Ilva-mare, dl Lupșaiu, a fost destituit și tras în cercetare disciplinară pentru motivul, că nu știe limba statului.

Tot aceleși diare ne spun, că același mare fabricator de Maghiari a dispus tragerea în cercetare disciplinară a dlui Zaharie Pop, notar în Rodna-vechiă din cauză, că dl Pop a răspuns unei rechizițiuni a judecătoriei comunale din Cluj, în limba română.

Comunicăm amîndouă scirile cu cuvenita rezervă.

Balul „reuniunii femeilor române din Sibiu“ a reușit și deastădată ca și în anii de mai nainte foarte bine. E un lucru cunoscut, că la acest bal e reprezentată elita societății Sibienice, și el ocupă și în ceea-ce privește eleganța toaletelor întâiul loc între balurile din Sibiu. Costume naționale au fost numai trei, și e un lucru pe cât de straniu, atât de regretabil, că damele române au negles întru atîta acest frumos și pitoresc costum, care s'a păstrat la curtea și în cele mai înalte cercuri din România și care se poartă aji cu plăcere chiar și decătră multe dame străine.

Balul s'a deschis prin „Hora“ și s'a jucat cu mult foc până dimineața. Cuadrilele au fost

jucate în trei coloare de câte 30—40 părechii. Logile erau toate pline. Succesul material încă a fost pe deplin mulțumitor. Între onorații militari am văzut acolo pe Excelența Sa F. M. L. Machek, generalul Geez, colonelii Gerger, Tschelbulz și Tlaskal, subcolonelii Zaturecky, Steinbrecher, Servitzky, Riedl și Krafft, apoi pe procurorul reg. Szabó, judele Hatfaludy, inspectorul reg. de scoale Trauschensfeld etc. — „Siebenbürgisch d.-Tageblatt“ face acestui bal următoarele apreiări:

„Balul „Reuniunii femeilor române“ de aici, care a decurs ieri în sala redutului orașene în cel mai splendid mod, a dovedit, că e un demn urmaș al tuturor antecesorilor lui și între festivitățile acestui carneval a fost fără îndoială unul dintre cele mai elegante și distinse. Între toaletele damelor erau piese de paradă adevărat pompoase; materia, fasonul întregului costum, decorarea și aranjamentul formau împreună adese un mic și unitar cap de operă, ceea-ce numai unei norocoase cooperare a fantasiei și finului simț pentru tot ce e frumos își poate mulțumi existența. Lucru firesc, că toaletele cele mai de gust n'au fost totdeauna și cele mai prețioase; între cele din urmă a secerat dealtmintrelea victoria un vestmînt de „plîș verde“, care se fi costat 250 fl., și se poate afirma cu toată hotărîrea, că purtătoarele celor mai scumpe stoffe nu s'au amusat mai bine, ca acele jucătoare ușurele și mult încunjugurate în costume simple rosa, vinete sau albe, ale căror valoare neprețuită a consistat în juvenila grație a rosei încă neîmpuțite. — Afară de splendoarea și bogăția toaletelor de dame, jocul național românesc „Romana“ e o specialitate a acestui bal, care totdeauna scie să atragă interesul general. Cu toate că unele „traine“ din măsură afară lungi strimtoriau locul destinat pentru joc, s'a jucat cu multă energie și foc până în zori de dimineață.“

Balul din Blaj dela 11 l. c. n. Din Blaj ni se scrie: Tinerii gimnasti în frunte cu corpul profesoral au aranjat în fiecare an un bal în folosul studenților miseri în cas de morb dela gimnasiul din Blaj. Balul din est-an a fost ca totdeauna foarte bine cercetat. Scopul uman, speranța în o petrecere bună, a adunat un public frumos, nu numai din loc, ci și un număr frumos de oaspeți străini. Balul s'a deschis cu frumosul joc „Ardeleana“. Deși sala a fost prea strîmtă pentru un public așa numeros, totuși fiind frumos împodobită, a oferit publicului un aspect grațios, pentru-că comitetul arangiator merită toată lauda. Jocurile se succedă toate cu o animosită rară. Dorile zilei ne-au aflat pe toți în mare vioiciune și numai la 6 oare s'a împrăsciat publicul ostent, ducînd cu sine cele mai plăcute suveniruri. A face catalogul damelor, cari au luat parte la bal, ar fi o grea lucrare, voi înregistra deci cu deosebire numele acelor dame, cari s'au prezentat în costum național și anume din loc, au participat numai doamnele: Valeria Uilacan și Maria Raț, ear' dintre d-soare: Matilda Popa, Elena Furnea. Dintre străine în costum național au fost mai multe, anume d-soarele: Iosefina Marcia din Alba-Iulia, Virginia Suciu din Ghiriș, Amalia și Leontina Lupescu din Roșia, Maria Boțan din Barabant, Valeria Vitez din Fărăgău, Victoria și Iuliana Pop din Hădăreu, etc.

Petrecerea din Cut. Din Cut primim următoarele: În 14 Februarie n. s'a ținut aici în Cut o petrecere cu joc. Reușita ei atât morală cât și materială a întrecut și cele mai îndrăznește așteptări. Căci nimeni nu și-a putut închipui, ca prima încercare de felul acesta, într-o comună rurală și în fața multor dificultăți, cari la astfel de ocaziuni cu deosebire la sate, numai cu greu se pot învinge, să fie salută de un public atât de numeros și atât de distins, precum în adevăr s'a întîmplat. Au fost de față preste o sută persoane din elita inteligenței din giur, și am auzit cu urechile pe mulți dintre oaspeții afirmînd, că în cutare și cutare oraș astfel de petreceri cu caracter românesc ar fi imposibile. Publicul adunat nu a avut cauză de a se căi de timpul petrecut la această petrecere. A participat la această petrecere public din orașele învecinate Alba-Iulia, Sebeș și Mercuria. Public mult, toalete de o distinsă eleganță, între cari cu mare bucurie am observat mai multe costumuri naționale. Numai reividu-se soarele s'a făcut capăt acestei frumoase petreceri. Publicul din loc a rămas încântat de petrecerea inițiată de dînsul, ear' cel străin s'a depărtat cu convingerea, că mai mult a aflat decăt a așteptat.

Resultatul material este în proporție cu modestia prețurilor de intrare, strălucit. A rămas venit curat aproape 60 fl. v. a., cu destinațiunea de a fi întrebuințată pentru scoala din loc.

Deosebită atențiune însă merită o împrejurare, care după a mea părere va contribui mult la ilustrarea situațiunii de față. După-cum sciu din isvor sigur, arangiatorii își propuseseră a începe jocul cu vechiul și caracteristicul nostru joc „Hora“, care, grație unui curent sănătos de dragoste cătră cele populare, a devenit de rigoare la toate petrecerile românesce. Dar' ce se vezi? Pretorul cercului, căruia aparține Cutul, un bărbat de naționalitate maghiară, dar' cu deservire onorabil și foarte moderat, citează pe unul din arangiatori în mod confidențial la dînsul și îl roagă cu insistență, ca să exponeze schimbarea ordinii de dans. Căci dînsul din inimă bucurându-se, că în cercul administrat de d-sa, decănd servește memoria celor de față pentru prima oară se întîmplă un eveniment atât de îmbucurător, ar dori să participe la petrecerea intenționată, se înțelege nu din oficiu, ci ca oaspe cu cele mai bune intențiuni. Dar' — minunat dar' — dacă se va începe dansul

cu „Hora“, atunci d-sa în calitatea d-sale de angloaiat administrativ nu poate participa, căci ce ar dîce lumea? Se înțelege lumea noastră obladuitoare. Și-a făcut, se vede, combinațiune — ce e drept foarte curioasă — între „Hora“ și „Horia“. Astfel faimosul șovinism „unsere Landessplage“, prin grațioasele sale adieri începe a conturba și nevinovatele evoluțiuni ale Terpsichorei. O tempora!

Comitetul arangiator în mod foarte preventor a satisfăcut dorinței d-lui pretor pentru a nu da ansă la mai multe combinațiuni de felul acesta, și de aceea „Hora“ s'a jucat numai după pauză.

Despre balul din Mercuria ni se scrie: În Nr. 22 al prețutului diar ce redactați, ați avut bunăvoința a publica arangierea unui bal în Mercuria decătă damele române din loc, premers de o producțiune literară-musicală, care s'a și ținut în acea zi. Constatăm cu plăcere și bucurie, cumcă rezultatul atât moral, cât și material a fost deplin mulțumitor. Deși dl protop. Ioan Droc a avut bunăvoința ca de încheierea producțiunii a mulțumi în numele comitetului arangiator tuturor factorilor, cari au contribuit la succesul acestei serate, totuși acesta își ține de la s'a datorință a mulțumi și pe calea aceasta dl debutanți Em. Beș, Ioan Branga și Ilie Georgescu, învățători în Poiană și G. Babeș, învățător în Mercuria, cari au avut bunăvoința a lua parte activă la producțiune și cari prin predaarea cu succes a punctelor respective din program și-au câștigat merit și laudă atât d-lor cât și nouă tuturor. În special primească mulțumita și recunoștința noastră, gentila d-soară Maria de Heidendorf, care a fost așa de afabilă a lua parte activă la producțiune, acompaniînd la piano pe dl Branga și executînd „solo“ pe piano poezia „La clochette du village“ cu succes strălucit. În-fățișarea elegantă și plină de demnitate a d-soarei de Heidendorf, acurateța, siguranța și dexteritatea, cu care a executat acea piesă, delicata abilitate și iuteală în mișcarea proporționatului ei corp, a făcut viuă și plăcută impresiune asupra întregului public auditor. Dotată cu frumoase calități spirituale și corporale d-soara Maria de Heidendorf, are în perspectivă un frumos viitor, ear' bunii ei părinți pot fi mândri, numindu-o flica lor. Primească mai departe sincera noastră mulțumită onorabilul domn paroh ev.-lut. Valentin, pentru oferirea salei din scoala luterană de aici, precum și dl învățător dela acea scoală Huber, care a binevoit a pune la dispoziția debutanților noștri forte-pianul seu. Frumosul venit material avem a-l mulțumi numărului public participant. În special li se aduce mulțumită publică următorilor domni, cari prelîngă taxa de intrare au contribuit și suprasolviri:

Dl Welter, jude cercual în Mercuria 1 fl.; dl Ilie Pop, not. în Ludăș 1 fl.; dl Ioan Droc, protopop în Mercuria 3 fl.; dl N. Ciugudean, not. în Poiană 1 fl.; dl I. Șerb, paroh în Poiană 1 fl.; dl M. Braniceș, pretor în Mercuria 1 fl.; dl Kapesius, silvicultor 1 fl. Prin postă am primit oferte benevole dela următorii domni: dl Simeon Popescu, prot. în Sibiu 2 fl.; dl Dr. Ilarion Pașcariu, protosinel în Sibiu 1 fl.; dl „Petru“ 2 fl.; dl Ilie Măcellariu, con. gub. în pens. în Sibiu 5 fl.; dl Liviu Bran de Lemeny pretor în Seliște 2 fl. Suma totală a intratelor a fost 105 fl. Suma speșelor 42 fl. 19 cr. Subtrăgînd speșele din intrare, rămîne un venit curat de 62 fl. 81 cr. Această sumă s'a transpus on. comitet parochial din loc, spre întrebuințare la scopul, pentru care a fost destinată, adică pentru ajutorarea scoalei de aci.

Li se aduce în fine sincera noastră mulțumită dlui Ioan Droc, protopop și dlui Moise Braniceș, pretor în Mercuria, pentru interesul, îngrijirea, osteneala și munca manifestată cu această ocaziune în toate direcțiunile, numai ca petrecerea să poată reuși cât se poate mai bine.

Comitetul arangiator.

Reuniunea română de cîntări și musică „Armonia“ a tinerimii din Tievaniul-mare invită la „Concertul popular“ urmat de petrecere cu joc, ce se va ține Duminică în 28/16 Februarie 1886, în localitățile „scoalei elementare gr.-cat.“ din Tievaniul mare, sub dirigerea dlui învățător Iuliu Birow. Începutul la 7½ oare seara. Prețul intrării de persoană 60 cr. Venitul e destinat pentru fondul reuniunii. Musica instrumentală: „Capela lui George Cicoș-Negreiu din Ciclova.“ Programul concertului: 1. „Haidai fii de România“, cîntec salutar, intonat de corul mixt. 2. „Măndruliță dela munte“, poezie de V. Alexandri, musică de G. Ștefănescu, cor bărbătesc de I. B. 3. „La o viorică“, poezie de D. Bolintineanu, musică de Tudor de Flondor, cor mixt. 4. „Peneș Curcanul“, poezie de V. Alexandri, declamată de coristul Sofroniu Stanimir. 5. „Român verde“, poezie de V. Alexandri, musică de Eus. Mandiceschi, cor bărbătesc. 6. „La o roșă“, poezie de I. Nicolescu, musică de F. Francheti, cor mixt. 7. „Cucuruz“, cîntec popular, musică de W. Humpel, cor bărbătesc. 8. „Străina“, poezie de I. Grozescu, declamată de corista Ana Nediciu. 9. „La o rîndunică“, poezie de D. Bolintineanu, musică de A. Flechtenmacher, cor mixt de I. B. 10. „Doină doină“, poezie de V. Alexandri, musică de I. Vorobchieviciu, cor bărbătesc. 11. „Hora Sinaia“, musică de G. Ventura, arangeată pentru cor mixt cu cuvinte de C. G. Porumbescu. După concert urmează: „petrecere cu joc“. NB. La începutul pauzei 12 tineri coristi vor reprezenta jocurile naționale: „Călușerul“ și „Bătută“.

Inteligența română din Făgăraș va arangia în favorul scoalelor române de aici, Miercuri în 3 Martie 1886 st. n. în sala hotelului „Lauritsch“, o petrecere socială cu joc.

În pauză se vor reprezenta de 12 tineri în costume naționale jocurile „Călușerul“ și „Bătută“. Prețul de intrare: de persoană 1 fl. de familie 2 fl. Începutul la 8 oare seara. Făgăraș, în 15 Februarie 1886. Comitetul arangiator. P. t. damele sînt rogăte a se prezenta în toalete de casă. Oferte marinimoase se primesc cu mulțumită și se vor cuita publice.

Din Clopodia ni se scrie: Biserica noastră gr.-orient. română de aici a devenit ruină. În această comună sînt 2 națiuni cu 4 confesiuni. — Românii sînt împărțiți în gr.-or. și gr.-cat., ear' Nemții în rom.-cat. și reformați, — toți posedă biserica și scoala lor în bună regulă avînd prelat și docent, satisfăcînd chemarea sîntei datorii; noi însă ca gr.-or. nu avem nici scoală nici biserică. — Căci nu numai că biserica noastră dreptmăritoare găsindu-se actualmintre într-o stare deplorabilă, dar' și fără preot, — căci părintele Ioan Pența fiind de lung timp bolnav, a părăsit nu numai biserica, ci și comuna, (găsindu-se actualmintre la ginerile seu în Giamul-mic) în urma căreia o deputațiune prezentădu-se la protopresbiterul respectiv, spre a le trimite un preot, ca să le îndeplinească serviciul ddeesc la „Nascerea Domnului“, cu regret, cererea aceasta nu s'a satisfăcut, rămînînd poporeni la această „sărbătoare fără slujbă“, — fiind cu toții siliți și ca martori oculari, am asistat la serviciul ddeesc în biserica gr.-cat., — astfel, dacă încă scurt timp va dura această nepăsare și neglijență pe deoparte, cei puțini supuși rămași încă bisericii, vor fi siliți a se retrage, ear' biserica e devenită deja ruină.

Bine ar fi, ca capul bisericii (Metropolitul) și Episcopul respectiv, să iee precauțiuni severe, să lucreze din respecturi, să evite rîul amenințător, care ne apasă, fiind nu numai chemarea lor, „ci și datoria sacră“. Un creștin.

Cutremur de pămînt s'a simțit la București și Brașov. La București sgduidura a fost bine simțită și a ținut 4—5 secunde.

O expozițiune la Viena. Se anunță din Viena, că într-o sedință din urmă a consiliului municipal din acest oraș, consilierul Söblich și grupul seu au propus „pentru a ridica comerțul și industria, cari se află în suferință“, de a deschide în 1888, cu ocaziunea aniversării 40 a suirii pe tron a împăratului Francisc Iosif, o expozițiune comercială și industrială la Viena. Această propunere a fost trimisă la o comisiune specială.

Invitare.

P. T. domni membri ai Sinodului protopresbiteral sînt prin aceasta invitați a se întruni în sedință ordinară: Marți în 25 Februarie (9 Martie) a. c. la 9 oare a. m. în biserica gr.-or. din Sibiu cetate.

Obiecte:

1. Raportul protopresbiterului despre activitatea sa și starea protopresbiteratului.
2. Raportul comitetului protopresbiteral.
3. Raportul comisiunii de 5, aleasă în Sinodul din 1885.
4. Curenții.

Sibiu, 9 Februarie 1886.

Simeon Popescu,
protopresbiter.

Pasta ultimă.

București, 24 Februarie n. Ministrul Brătianu a răspuns ieri la interpelația lui Cogălniceanu privitoare la expulsarea mai multor Români ardeleni. Dl Brătianu s'a exprimat cu toată hotărîrea în contra tendențelor societății „Carpații“, care duc politica pe stradă, arangează scandaluri înaintea hotelului ambasadurului austro-ungar și propagă o ilusiune primejdioasă pentru susținerea păcii. Expulsații n'au fost cetățeni români, ci suidiți unui stat străin, a căror expulsare ministrul-president a dispus-o din inițiativa proprie în interesul țerii, al păcii și al ordinii.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

Berlin, 25 Februarie n. Casa de sus a dietei provinciale a Prusiei a transpus fără dezbateri proiectul bisericesc unui comitet ad hoc.

Sofia, 25 Februarie n. Propunerea Sărbiei privitoare la restabilirea statului quo ante 14 Noemvrie n. a produs aci o impresiune rea. Atunci rapoartele diplomatice erau rupte, granițele închise, mobilizarea efectuită, din această cauză delegatul bulgar a primit instrucțiuni, ca să ceară restabilirea deplină a păcii și a rapoartelor diplomatice precum și demobilizarea.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Cornel Pop Păcurar.

Economie.

Cronica agricolă din România.

(Urmare.)

Rapița sămănată la timp se află asemenea în cele mai bune condițiuni, mare, viguroasă. Topirea neașteptată a zăpezii a produs înneacăuni vătămătoare agriculturii. Locurile joase au fost înnecate și potmolite. În pământurile tari apa bălând a stricat sămănturile.

În tot casul agricultura nu este până astăzi atinsă în mod simțitor; sămănturile sînt ca și asigurate, afară de împregiurări neprevădute.

După topirea zăpezii pământurile s'au sventat atât de bine, încât în unele localități s'a putut ara pe la 12 Ianuarie. Dacă timpul nu se va schimba, ar fi bine ca agricultorii să se folosească spre a face arături pentru sămănturile de primăvară. Ogoare pentru orđuri nici că s'ar pute face în mai priincioase condițiuni.

(Va urma.)

Tîrgul de rîmători în Steinbruch. În 23 Februarie n. s'a notat: unguresci bătrâni grei 39.— cr. până 40.— cr. unguresci grei, tineri 41.— cr. până 42.— cr. de mijloc 40.— cr. până 41.— cr., uşori — cr. până 40.— cr., marfă țerănească, grea 38.— cr. până 39.— cr., de mijloc 38.— cr. până 39.— cr., uşoară 39.— cr. până 40.— cr., românesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr. transito uşori — cr. până — cr., transito sîrbesci grei 36.— cr. până 37.— cr., transito de mijloc 35.— cr. până 36.— cr., transito uşori 36.— cr. până 37.— cr., îngrăşați cu ghindă — cr. până — cr. per 4% cumpenți la gară.

LOTERIE.

Tragerea din 20 Februarie st. n.

Brünn: 90 64 6 47 89.

Cursul pieței din Sibiu.

din 20 Februarie st. n. 1886.

Hartie-monetă română . . .	Cump.	8.55	vînd.	8.65
Lire turcesci	"	11.20	"	11.25
Imperiali	"	10.20	"	10.25
Ruble rusesci	"	1.20	"	1.21

Bursa de București.

Cota oficială dela 23 Februarie st. n. 1886.

Renta amort. (5%) . . .	Cump.	94.1/4	vînd.	94.3/4
" Rur. conv. (6%) . . .	"	86.—	"	86.1/2
Act. de asig. Dacia-Rom. .	"	266.—	"	267.1/2
Banca națională a României	"	1085.—	"	1183.—
Impr. oraș. București . . .	"	29.—	"	—
Act. de asig. Naționala . . .	"	224.—	"	—
Credit mob. rom.	"	—	"	—
Serisuri fonciare urbane (5%)	"	81.—	"	81.—
Schimb 4 luni	"	—	"	84.—
Societ. const.	"	187.1/2	"	230.1/2
Aur	"	16.1/4	"	16.1/2

Bursa de Budapesta

din 24 Februarie st. n. 1886.

Renta de aur ung. 6%	—
" " " 4%	104.30
" " hârtie " 5%	95.70
Împrumutul căilor ferate ung.	153.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune)	100.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (2-a emisiune)	127.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (3-a emisiune)	113.50
Bonuri ale ung.	104.25
" " cu cl. de sortare	104.25
" " " bănățene-timișene	104.25
" " " cu cl. de sortare	104.—
" " " transilvane	104.25
" " " croato-slavone	103.50
Despăgubire pentru dițma ung. de vin	99.25
Împrumut cu premiu ung.	119.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	124.50
Renta de hârtie austriacă	86.25
" " argint austriacă	85.70
" " aur austriacă	113.60
Losurile austr. din 1860	140.25
Acțiunile băncii austro-ungare	874.—
" " de credit ung.	304.50
" " " austr.	298.75
Serisuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina“	101.—
Argintul	—
Galbeni împărătesci	5.93
Napoleon-d'ori	10.01
Mărci 100 imp. germane	61.80
Londra 10 Livres sterlinge	126.35

Bursa de Viena

din 24 Februarie st. n. 1886.

Rentă de aur ung. 6%	—
" " " 4%	104.20
" " hârtie " 5%	95.45
Împrumutul căilor ferate ung.	153.70
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune)	100.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (2-a emisiune)	127.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (3-a emisiune)	113.50
Bonuri rurale ung.	104.50
" " cu cl. de sortare	104.50
" " " bănățene-timișene	104.50
" " " cu cl. de sortare	104.50
" " " transilvane	104.50
" " " croato-slavone	104.50
Despăgubire pentru dițma ung. de vin	99.25
Împrumut cu premiu ung.	119.50
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	124.60
Rentă de hârtie austriacă	86.65
" " argint austriacă	86.80
Rentă de aur austriacă	114.75
Losuri austr. din 1860	140.—
Acțiunile băncii austro-ungare	869.—
" " " austr.	304.50
" " " de credit ung.	298.50
Argintul	—
Galbeni împărătesci	5.95
Napoleon-d'ori	10.021/2
Mărci 100 imp. germane	61.80
Londra 10 Livres sterlinge	126.25

Anunț de deschidere

„EOS“

Institut artistic fotografic

al lui

Carol König C. E.

Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 45.

se deschide cu ziua de ađi pentru vizitatori.

Oarele de recepțiune pentru sezonul acesta:

Înainte a amedii dela 9 până la 12

după ameađi dela 2 până la 5

Institutul e deschis în fiecare ăi cu excepțiunea sîrbătorilor mari.

Institutul produce icoane dela formatul cel mai mic până la cel mai mare, adecă dela mărimea medailionului până la mărimea staturei, în coloare neagră și în colori, cele din urmă și în aquarele, oleiu și cromo-os de elefant.

Reproducțiunile, înmicerile, înmăririle și comandele ulterioare de pe toate cadrele luate de dl A. Meinhardt, se primesc și execută în modul cel mai bun.

Icoane genere, grupe, costume, icoane bust, formatul tăierului, fotografiări de cai și alte animale se execută după dorință în atelier sau în liber conform învoielii.

Mai departe regiuni, architecturi, fotografiări de interioare și monumente, icoane de monumente, de manevre, petreceri publice, festivități populare, scene de stradă, tipuri etc. etc.

Prețurile formatelor curente se pot vedē în sala de așteptare cl. I și II.

Carol König C. E.,

șeful și proprietarul institutului.

[251] 1—3

Cancelaria Negruțiu

în Gherla — Szamosujvár

[284] 6—20

deschide abonamente pe anul 1886 la:

„Amiculu Familiei“. Revistă beletristică și enciclopedică-literară — cu ilustrațiuni. Va eși în 1-a și 16-a ăi a luni; în numeri câte de 2—3 coale, și va publica poesii, romanuri, novele, schițe, piese teatrale, studii sociale, articoli scientifici, amênunte de instrucțiune și distracțiune ș. a. Prețul de abonament pre anul întreg 4 fl. — pentru România 10 franci — lei n. plătibili și în bilete de bancă și în timbre postale.

„Preotulu Romanu.“ Revistă bisericască, scolastică și literară. Va eși în broșuri lunare câte de 23/4—31/4 coale. și va publica articoli din sfera tuturor sciințelor teologice și între acestea mulțime de predice pre Domineci, sîrbători și diverse ocațiuni — mai departe studii pedagogice, didactice și scientific-literare. — Prețul de abonament pre anul întreg e 4 fl. — pentru România 10 franci — lei n. plătibili și în bilete de bancă și în timbre postale.

Abonații vor primi unele premii de valoare și-și vor putē procura cu prețuri foarte reduse toate opurile din edițiunea noastră.

Collectanții primesc gratis tot al patrulea exemplar.

Tot acolo au apărut și se află de vîndare:

Biblioteca Săteanului Român. Cartea I. II. III. IV. cuprind materii foarte interesante și amusante. Prețul la toate patru 1 fl. — câte una deosebi 30 cr.

Biblioteca Familiei. Cartea I. Cuprinde materii foarte interesante și amusante. Prețul 30 cr.

Carmen Sylva. Prelegere publică ținută în salele gimnasiului din Fiume în 8/XII. 1884. în limba maghiară și în 25/II. 1885 în l. italiană prin Vincentiu Nicoară prof. gimnas. — Cu portretul M. S. Regina României. Prețul 15 cr.

Collectă de Recepte din economie, industrie, comerț și chemie, pentru economi, industriași și comercianți. Prețul 50 cr.

Apologie. Discusiuni filologice și istorice maghiare privitoare la Români, invederite și rectificate de Dr. Gregoriu Silași. — Partea I. Paul Hunfalvy despre cronica lui Georg. Gabr. Șincai. Prețul 30 cr.

Renascerea limbei românescei în vorbire și scriere, invederită și aprețiată de Gregoriu Silași. — Broșura I. II. III. Prețul opului întreg e 1 fl. v. a.

Poesii de Vasiliu Ranta-Buticescu. Un volum de 192 pagine, cuprinde 103 poesii bine alese și arangiate. Prețul redus (dela 1 fl. 20 cr.) la 60 cr.

Ifigenia în Aulida. Tragedie în 5 acte, după Euripide, tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Ifigenia în Tauria. Tragedie în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Branda sau Nunta fatală. Schițe din emigrarea lui Dragoșiu. Novă istorică națională. Prețul 20 cr.

El trebuie să se însoare. Novă de Maria Schwartz, traducere de N. F. Negruțiu. Prețul 25 cr.

Herman și Dorotea, după W. de Goethe, traducțiune liberă de Constantin Morar. Prețul 50 cr.

Economia pentru scoalele popor. de T. Roșiu. Ed. II. Prețul 30 cr.

Petulantul. Comedie în 5 acte, după August Kotzebue, tradusă de Ioan St. Șiuluțiu. Prețul 30 cr.

Nu mē uita. Colecțiune de versuri funebrale, urmate de iertăciuni, epitații ș. a. Prețul 50 cr.

Tesaurul dela Petroasa sau Cloșca cu puii ei de aur. Studiu archeologic, de Dionisiu O. Olinescu. Prețul 20 cr.

Îndreptar teoretic și practic pentru învățământul intuitiv în folosul elevilor normali (preparandiali), al învățătorilor și al altor bărbați de scoală, de V. Gr. Borgovan, prof. preparandial. Prețul 1 fl. 70 cr.

Micul mărgăritar sufletesc. Cărtică de rugăciuni și cîntări bisericesci — frumos ilustrată, pentru prunci scolari de ambe sexele. Cu aprobarea Iurisdicțiunii sup. bisericesci. Prețul unui exemplar broșurat e 15 cr., — legat 22 cr., legat în pînză 26 cr. — 50 de exemplare broșurate costă 6 fl., — legate 9 fl., legate în pînză 12 fl. — 100 exemplare broșurate 10 fl., — legate 17 fl., legate în pînză 22 fl.

Cărtică de rugăciuni și cîntări pentru pruncii scolari de ambe sexele. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplar trimis franco e 10 cr.; 50 exempl. costă 3 fl. 100 exempl. 5 fl. v. a.

Visul prea santei vergure Maria a Născătoarei de Dumneđeu, urmat de mai multe rugăciuni frumoase. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplar trimis franco e 10 cr.; 50 exemplare costă 3 fl.; 100 exemplare 5 fl. v. a.

Manual de Gramatica limbei române pentru scoalele populare în trei cursuri, de Maxim Pop, profesor la gimnasiul din Năseud. Prețul 30 cr.